

[Finansministeren.]

former for løsning af dette spørgsmål om, hvordan man kan få ejendomspriserne ned i et anstændigt niveau, for denne bestemmelse er jo et forsøg på at dæmpe prisstigningerne for de faste ejendomme, og jeg tror i og for sig, at den sidste måneds ejendomshandler har vist en stagnation i priserne, som kun kan være tilfredsstillende, og jeg håber, at det i nogen grad — jeg siger i nogen grad — kan have sammenhæng med dette forslag.

Hr. Helge Nielsen talte om prisen på kapital. Jeg skal ikke komme ind på boligministerens forslag, men blot sige dette, at hele meningen med det, som regeringen her foreslår, er at få kapitalprisen bragt bedre i overensstemmelse med samfundsbehovet, kort sagt få kursen på obligationerne sat i vejret ved at gøre obligationen til et mere attraktivt papir, ved at forøge opsparingen over obligationsmassen og over byggesektoren igennem de kommende år i stedet for at have den lille opsparende, der i dag kan ligge i obligationerne.

Hr. Ib Thyregod stillede det spørgsmål, om investeringsforeninger ikke kunne komme under boligopsparende ordningen. Jeg kan ikke på stående fod svare på, hvorvidt dette er muligt rent teknisk, men vil gerne optage en drøftelse med udvalget om dette spørgsmål.

Hr. Ømanns udtalelse om lejeværdien har jeg kommenteret og også hans udtalelse om omflytning og opsparende ordninger.

Hr. Sigsgaard og hr. Kai Moltke fremførte en række principielle synspunkter om obligationer og om kapitalisme og socialisme, men jeg havde i hvert fald ikke den fornemmelse, at det havde alt for meget at gøre med de lovforslag, der var fremsat. Jeg forstår jo også, at de to ordførere har nok at se til for tiden, efter at det parti, de fik samlet sammen forud for sidste valg, nu har delt sig i tre dele.

Boligministeren (Hastrup): Jeg vil gerne takke ordførerne, fordi de trods mange indvendinger og også megen kritik og navnlig mange bemærkninger erkender, måske lige bortset fra hr. Sigsgaard, at disse lovforslag berører problemer, som i det mindste må tages op til drøftelse, og fordi ordførerne

også gav tilsagn om, at en sådan drøftelse kan finde sted.

Det er jo ikke en speciel opdagelse af den nuværende regering, at obligationsmarkedet frembyder problemer for vort samfund. Allerede under den forrige regering blev realkreditkommissionen nedsat. Realkreditkommissionen fik i sit kommissorium til opgave ikke blot at se på strukturforhold og organisationsforhold, men jo også at se på lånegrænser og løbetider — jeg formoder ikke ud fra den forudsætning, at man skulle forhøje lånegrænserne og forlænge løbetiderne, men ud fra den forudsætning, at man skulle bringe dem i bedre overensstemmelse med, hvad moderne tid på disse områder fordrer og forudsætter.

Udtalelserne er jo ikke i den forstand gået i enkeltheder med hensyn til de satser, der er fremlagt i regeringens forslag, og det ville jo heller ikke være rigtigt ved en førstebehandling, der skal være principiel. Men jeg vil da gerne have lov til at sige, at regeringen naturligvis er rede til at drøfte disse ting, vurderingen af de forskellige sektorer, under den forestående udvalgsbehandling. Som jeg sagde i min fremsættelsestale, er der ej heller på dette punkt tale om ultimative forslag. Jeg kan sige, at det er rigtigt, når tendensen i forslagene udlægges på den måde, at med disse forslag ønsker regeringen en større styring af kreditpolitikken i vort samfund.

Hr. Grünbaum beskæftigede sig hovedsagelig med finansministerens lovforslag, men var også inde på en bemærkning, som jeg har gjort i fremsættelsestalen, hvori jeg har udtalt, at det er en illusion at tro, at boligproblemet kan løses, så længe der ikke findes en egentlig markedspris. Hr. Niels Helveg Petersen har allerede kommenteret hr. Grünbaums udtalelser i den anledning, men for at det ikke skal misforstås, vil jeg gerne sige, at jeg bestemt betragter boligen som et socialt forbrugsgode og som et nødvendigheds-gode i tilværelsen, og at jeg ikke mener, at samfundet kan unddrage sig sine forpligtelser til på boligområdet at bistå de mennesker, der ikke har samme forudsætninger som andre for at opnå dette gode.

Det, jeg sigtede til, var, at man kan vel sige om den nuværende tilstand, at det beløb, som f. eks. vismændene har gjort op til